

Hodnocení vedoucího bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Anna Poubová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční rok	Akad.	2017/2018
Název práce	Současné tendence české portrétní fotografie		
Vedoucí práce	MgA. Martin Karel Klusoň		

Na začátku (teď již tomu budou tři roky) mi Anna řekla, že chce svou teoretickou práci mít jako knihu - jako jeden textový a myšlenkový tok. Ovšem kvůli formě akademické práce od toho nakonec víc a víc ustupovala. Práce je věcná, dobře strukturovaná a z formální stránky dobře zvládnutá. Přesto v ní Anna dosahuje toho, co bylo od počátku její vizí. Je to kniha a je čtivá.

Její konečný styl práce s textem je spíše tesařský. Jasně dělí jednotlivá témata. Vnímáme přechody mezi nimi, ale během čtení se nám pod povrchem splétají souvztažnosti, které nejsou přímočaře řečené - Nebuduje lineárně, spíše pomalu míchá a tvoří jednu dobře propojenou hmotu. Sází téma vedle tématu a nechává v nás zrát konečný obraz. Pracuje s časem.

Sama Anna cituje v kapitole o jazyce Roberta Silveria, že: *"Vědomého poselství je () mnohem méně než nevědomého. Tvůrce tedy nechápe, co přesně říká."* - Pokud totiž tvůrce popisuje/konstruuje vědomě a explikativně, nedává to ještě jistotu výhry, že bude jeho osvětlení přijato a pochopeno. Pochopeno možná na intelektuální rovině, ale ne na rovině intuitivní/emoční. Nejde to prožít, jde to promyslet. - Anně se tento *pocit* (toto prožívání) daří vytvořit. To, co se pomalu tvoří nelze snad ani interpretovat.

V kapitole *Jazyk* například ještě doznívá kapitola *Hudba*, reflektuje v ní samu formu bakalářské práce a již dopředu naukává část věnovanou studentským pracem. To vše se zároveň jemně váže k portrétu. - Je to jemné alchymistické míchání a má to sílu. Není to exaktní, nesnaží se to podat náhled na celou problematiku a není to zapotřebí.

Při čtení chci tak v každé kapitole dodávat: "ale -, navíc to a to -", abych si hned uvědomil, že o to tu vůbec nejde. Je potřeba to nechat plynout a pozorovat – všechny ty kontradikce, mezery, vymezenost pohledu. Anna nám nabízí jeden pohled. Pohled skrz svůj deník/život, skrz vybrané práce studentů fotografie.

První verze – deníkové zápisy – , které jsem četl, byly syrové a živé. Byly tam banality, klišé, nálady, skvělé a překvapující náhledy na fotografii, portrét, svět, pak zas klišé. To mísení tomu dávalo ššávu. Nenechalo člověka ustrnout. Z konečné práce tato syrovost naštěstí zcela nezmizela. Stejně tak jako čtenářův požitek z jakéhosi dovoleného voyeurismu.

To, že si Anna jako téma vybírá současné tendence české portrétní fotografie a zkoumá práce studentů nebo čerstvých absolventů, je jejím rozhodnutím a já doufám, že jí dalo množství podnětů pro vlastní tvorbu.

Druhá část zaměřená právě na toto pole nebyla před dvěma lety tak vybroušená, jako tomu bylo s částí první. Zkoumala portrét ze strany psychologické a sociologické a jeho využití v současných trendech na poli vizuální komunikace. Tato část byla dobře strukturovaná a bohatá na informace relevantní hlavně pro fotografy a teoretiky vizuální kultury.

Při letošním práci na bakalářské práci obohatila Anna druhou část o zápisky z jejího deníku. Ty fungují jako vděčné mosty pro čtenáře. Nijak nevyčnívají ani nebíjí do očí a přitom směle odlehčují faktické pasáže.

Napsat bakalářskou práci tak, aby měla přídavnou literární hodnotu, není jednoduché a rozhodně to není samozřejmostí. Pustit se touto cestou vyžaduje odvahu k překonání strachu z pochybení či naprostého selhání. Znamená to vydat se do divočiny, do neznámého území, které má být prožito a přitom snad nalezeno něco vzácného – ne podmaněno.

Co jiného by měl být život, než boj proti nadvládě strachu z neznáma a snaha o propojení se s divočinou. Za to si každé takové práce/činu hluboce vážím.

Anny bakalářská práce nepotřebuje hájení, pouze čtenáře citlivého, který se nechá nést její krajinou/portrétem, který se před čtenářem rodí. Je naplněna texty, které budou zajímat i ty, kteří se fotografii nevěnují a téma portrétu jim není vlastní.

"Fotografie je lov" – ať už je fotografie trofejí nebo návnadou. A to mi stačí.

Návrh klasifikace B.....

V(e) Bwindi..... dne 4.6.2018.....

..... podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte